

Iskolánk névadója, Platthy József

„Az ember sohasem érzi magát szabadabbnak, fennköltebbnek és boldogabbnak, mint lóháton.”

(ismeretlen szerző)

Iskolánk 2010. szeptember 1-jén a Platthy József Általános Művelődési Központ nevet vette fel. Névadónk, Platthy József a legnagyobb és legeredményesebb magyar lovas, Karancskeszzi szülötte. Érdeme egy olimpiai bronzérem, valamint több mint száz belföldi és tizenhét nemzetközi mérkőzésen elért első díj. Egész életével és kitartó szorgalmával a lovassportot és a lótenyésztést szolgálta.

Platthy József (Zsiga bácsi) élete

1900. december 17-én született Karancskeszin. Az elemi iskolát szülőfalujában végezte. Középiszolás éveit Losoncon és Salgótarjánban, majd 1915-től a pécsi és a nagyvárad katonai gimnáziumban töltötte. A pécsi hadapródiskolából hozta magával a Zsiga becenevet. Érettségi után három évet töltött a Ludovika Akadémián. Tisztté avatása után Sopronba került csapatszolgálatra. 1927-től kétéves lovaglótanári tanfolyamot végzett. 1930-tól Örkénytáborban az olimpiai osztály lovasa lett. 1934-től több díjugrató versenyen is részt vett kiváló eredményekkel. A második világháború kitörése után Európában megszűntek a nemzetközi versenyek, így versenyzői pályafutása rövid időre szünetelt. 1945-ben alezredessé léptették elő, és a háború végéig a lovas pótkeret osztályparancsnoka volt. 1945. május 10-től 1946. szeptember 18-ig angol hadifogságba került. Hazaérkezése után szolgálatra jelentkezett, de csak rendelkezési állományba helyezték. Ekkor szülőfalujába, Karancskeszibe ment testvéreihez, ahol a családja földjén dolgozott 1948-ig. A honvédség 1948. március 1-jén nyugállományba helyezte. Ebben az időben távol került a lovassporttól, és lakatosinasként, majd redőnygyári szerelőként dolgozott. 1952-től a Földművelésügyi Minisztérium ménésében tevékenykedett belovagló-edzőként. A keze alól kikerülő lovak a versenyeken nagyszerű eredményeket értek el. Későn, csupán 1953-ban nősült meg, hiszen számára hosszú évekig a munkája jelentette az életet. 1963-ban nyugdíjba ment és Budapestre költözött. A lovaglást élete végéig nem fejezte be. Az 1970-es években Németországban edző volt, majd egy lábtörés hazahívta Magyarországra 1990. december 20-án, 90 évesen távozott el közülünk. Szülőfalujában, Karancskeszin helyezték örök nyugalomra. Mellszobrát a budapesti Nemzeti Lovardában állították fel.

Eredményei a lovassportban

1934-1941-ig nyolcszor nyerte meg az országos díjugrató bajnokságot. 1934-ben az aacheni nemzetközi bajnokságon első helyezést ért el. 1936-ban a berlini olimpián Sellő lovával bronzérmes lett. Ezt az eredményt magyar díjugrató sportoló azóta sem érte el. 1939-ben az üggetőversenypályán Medve nevű lovával a századik ugrató győzelmét aratta. Ezt követően a bécsi Nagydíjon 6. helyezést ért el. A 25. Jubileumi Luzerni Nemzetek Díja nevű versenyen 3. helyezésként végzett. 1962-ben területi bajnok lett. Több mint 60 évesen is indult a helyi bajnokságokon, és a lovaglás szeretetét és gyakorlatát szinte halála napjáig megőrizte.

Zsiga bácsi hosszú és gazdag életútjával nagy örökséget hagyott hátra. Több nemzedék tőle tanulta meg a lovaglás szeretetét és művészetét. Emléke és eredményei máig például szolgálnak a lovassport kedvelőinek.